Ord att leva maj 2012

Ord att leva maj 2012”Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann!”
(Luk 12:49)

I Gamla Testamentet symboliserar elden Guds ord som profeten uttalar, men även den gudomliga domen, som renar hans folk när den går mitt igenom den. Sådant är Jesu ord: det bygger upp, men samtidigt river det ner allt som inte står stadigt, det som måste falla, det som är fåfänglighet - och lämnar endast sanningen kvar.

Johannes Döparen hade sagt om Jesus: ”Han skall döpa er med helig ande och eld” (Luk 3:16). Med de orden förebådade han det kristna dopet som invigs på pingstdagen med utgjutelsen av den helige Ande med tungor som av eld (jfr Apg 2:3). Detta är alltså Jesu uppdrag: att slunga ut elden på jorden, att bringa den helige Ande med sin förnyande och renande kraft.

”Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann!”

Jesus ger oss Anden. Men hur verkar den helige Ande? Genom att utgjuta kärleken i oss. Den kärlek som vi, enligt hans önskan, måste hålla tänd i våra hjärtan.

Hurdan är denna kärlek? Den är inte världslig, begränsad, utan en evangelisk kärlek. Den omfattar alla, liksom den himmelske Faderns kärlek, som låter regnet falla och solen skina över alla, över goda och onda, även över fienderna (jfr Matt 5:45).
Det är en kärlek som inte väntar sig något av andra, utan alltid tar initiativet, är den förste att älska.
Det är en kärlek som gör sig till ett med varje människa: lider med henne, gläder sig med henne, bekymrar sig med henne och hoppas med henne. Om det behövs tar den sig uttryck i konkreta handlingar.
Det är en kärlek som alltså inte bara är känslor, inte bara ord. Den får oss att älska Jesus i vår bror och vår syster, i det att den påminner oss om hans ord ”...det har ni gjort för mig” (Matt 25:40).
Den strävar efter ömsesidighet, efter att tillsammans med andra förverkliga den ömsesidiga kärleken.

Det är denna kärlek som, genom att den är ett synligt och konkret uttryck för vårt evangeliska liv, framhäver och bekräftar de ord som vi sedan kan och måste säga, för att evangelisera.

”Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann!”

Kärleken är som en eld, det viktiga är att den hålls brinnande. Därför måste något alltid brännas upp. Framför allt vårt egoistiska och det sker när vi älskar, för då är vi helt och hållet vända mot den andre: mot Gud, genom att göra hans vilja; mot vår nästa, ge att hjälpa henne.

En brinnande eld, även en liten sådan, kan bli till en stor brand om den bara får bränsle: den brand av kärlek, av fred, av universellt syskonskap som Jesus har fört till jorden.
Chiara Lubich (2001)